

הרב עמיאל

RABBI AMIEL

364

9/1987

אלול התשמ"ז

ISRAEL POSTAL AUTHORITY

רשות הדואר

PHILATELIC SERVICE

השירות הבולאי

הרב משה אביגדור עמיאל, נוגדולי הרבנים בדורות האחרונים, נולד בשנת תרמ"ג (1883) ברוסיה הלבנה. בגיל 18 נסמך להוראה ע"י גדולי דורו, ובגיל 22 נתמנה רבה של קהילה בליטא.

ב־1913 עבר לכהן ברבנות של העיירה גרייבו שבפולין ולאחר מלחמת העולם הראשונה, בשנת 1920, נתבקש לקבל את משרת הרב הראשי בקהילת אנטוורפן בבלגיה. הוא פעל שם עד לשנת תרצ"ו (1936), כשנבחר לכהן כרבה הראשי של יפו ותל־אביב, תפקיד בו שימש עד פטירתו בשנת תש"ה (1945). בכל קהילה שבה כיהן פעל נמרצות לתיקונים בענייני הדת והחברה וייסד מוסדות חינוך, השכלה וישיבות — בהן את "ישיבת היישוב החדש" בתל־אביב, הקרויה על שמו "ישיבת הרב עמיאל".

הרב עמיאל היה הוגה דעות מעמיק ופורה. הוא חיבר ספרים רבים וביניהם: "דרכי משה", "לנבוכי התקופה", "הצדק הסוציאלי", "דרשות אל עמי" וספרו העיקרי — "המדות לחקר ההלכה". כמעט ואין תחום הילכתי שלא עסק בו במסגרת מחקרו.

פעולתו הציונית של הרב עמיאל החלה כמעט מראשית התנועה. הוא היה מראשוני הרבנים נושאי רעיון "המזרחי" ובמסע התעמולה על פני פולין עשה נפשות רבות לציונות. השתתף כציר בקונגרסים הציוניים והיה מעמודי התווך של הציונות הדתית.

הרב שם דגש על כך שמלבד המצוות ש"בין אדם למקום" ו"שבין אדם לחברו" יש "מצוות שבין ישראל ועמו, בין ישראל היחיד לאומה הישראלית". במאמרים רבים בעתונות הוא צידד במיצוות יישוב א"י, השקולה כנגד כל מצוות התורה. הרב עמיאל טען שהציונות, בעידן החדש, היא מפלט בלעדי — "תרופה לפני המכה", ו"תורת ישראל היא לעם ישראל בארץ ישראל".

הרב עמיאל, רבה הראשי של תל־אביב, נפטר בעיר העברית הראשונה ונטמן בה.

על מעטפת היום הראשון מופיע ציור
בית הכנסת הגדול בתל-אביב בתקופת
כהונתו של הרב עמיאל ובחותמת –
בית הכנסת כפי שהוא נראה כיום.

The illustration on the First Day
Cover shows a drawing of the Tel
Aviv Great Synagogue as it looked
when the late Rabbi Amiel was Chief
Rabbi.

The special cancellation depicts the
Synagogue as it stands today.

movement) and in the course of a membership drive in which he covered most of Poland, he made many converts to Zionism. He was a delegate to Zionist Congresses and became one of the pillars of religious Zionism. Rabbi Amiel laid stress on the fact that in addition to the special relationship "between Man and his Maker" and "between Man and his neighbour" there is "a special relationship between Israel and its people — between the individual Jew and his people". In his numerous newspaper articles he supported the idea of the commandments affecting the settlers of Eretz Israel which he considered as being of equal value to the biblical commandments. He put forward the view that in our time, Zionism is the only escape — a "cure for all ills" and that "the Law of Israel is for the people of Israel in the Land of Israel".

Rabbi Amiel, Chief Rabbi of Tel Aviv, passed away in 1945 in the Jewish city of Tel Aviv where he was laid to rest.

Rabbi Moshe (Moses) Avigdor Amiel, one of the outstanding rabbis of our times, was born in 1883 in White Russia. At the age of 18 he was ordained as a rabbi by the leading Jewish sages, and at 22 was appointed rabbi of a community in Lithuania. In the year 1913 he moved to Graievo, in Poland and in 1920, was appointed Rabbi of Antwerp, Belgium. In 1936 he was invited to take up the post of Chief Rabbi of Tel Aviv, which position he held up to his death in 1945.

Wherever he went, he laboured to improve the religious and social position of the members of his community. He founded educational institutions and yeshivas, of which the most famous is the "Yeshivat Ha-Yishuv He-Hadash" in Tel Aviv which is know today as the "Rabbi Amiel Yeshiva", after its distinguished founder.

Rabbi Amiel was a renowned philosopher and wrote many books including "the Ways of Moses", "Social Justice", "Sermons for my People". His best-known work was "Understanding Jewish Law". There is scarcely a single aspect of Jewish Law upon which he did not touch in the course of his research.

Rabbi Amiel's Zionist activities go back almost to the very beginnings of the movement. He was one of the first rabbis to expound the ideals of the Mizrachi (the religious Zionist